

Den spanska zarzuelans speciella charm

Den spanska operettformens talade dialoger dryper av humor och musiken är melodiskt och rytmiskt attraktiv, men som genre har zarzuelan inte riktigt slagit igenom utanför det egna språkområdet.

KONSERT Zarzuela-nummer och spanska sånger.

Flavia di Nola, mezzosopran; Yusniel Estrada, tenor; Laura Havu, piano. Café Sonck 5.3.2019.

Aino Ackté-festivalens vinterserie bjöd på en kväll med zarzuela-nummer och spanska sånger. På Café Sonck bakom Berghälls kyrka brukar en liten men trogen publik samlas inför ett fördomsfritt, ofta mycket varierande program. När har vi hört spanska "operetter" senast?

Den i Finland bosatta romerska sångerskan **Flavia di Nola** är en färgsprakande scenpersonlighet. Hennes stort klingande mezzosopran har en lite hård klang men som artist har hon precis just det som behövs i en speciell sydlig repertoar. Med sprittande humor spelar hon för fullt ut kvinnogestalter som inte alltid är direkt anständiga men oemotståndliga i sina emotioner.

Den kubanske tenoren **Yusniel Estrada** som sjunger i Nationaloperans kör har också han personlig utstrålning och en huvudsakligen välklingande stor stämma med god teknik. Båda sångarna hade snygga solonummer och sjöng också duetter, som ofta involverade smått frivol

■ Flavia di Nola, Laura Havu och Yusniel Estrada bjöd på i Finland mer sällsynta zarzuela-nummer.

FOTO: MARINA LOSADA

flört dem emellan. Textinnehållet fick vi oss förklarar av den skickliga pianisten **Laura Havu** som har förmågan att vrida intrigerna till dräplig humor.

Det spanska sångspelet, zarzuelan, har gamla anor och förekommer i både stort och litet format. De talade dialogerna dryper av humor och musiken är melodiskt och rytmiskt attraktiv, men genren har inte riktigt slagit igenom utanför det egna språkområdet. Vissa paradnummer har **Domingo, Carreras, Kraus** et consortes nog introduce-

rat på konsertesträderna. Tenorian *No puede ser* ur *La Taberna del Puerto* av **Pablo Sorozábal** kräver dramatisk nerv och det bjöd Estrada på. *Tango de la Menegilda* (Hushållerskans tango) ur *La Gran Vía* av **Federico Chueca** har ett suggestivt ackompanjemang och denna variant av en lyckosökande tjänarinna gjordes finurligt av Flavia di Nola.

Färgstarka var också de övriga numren ur de i Spanien superkända zarzuelorna *Luisa Fernanda*, *Doña Francisquita*, *Don Gil de Alcalá* och *La Chulapona*. Egentligen

var det meningen att också ha med några flamenconummer som dessvärre uteblev. Till sist bjöd tenoren på *Granada* av mexikanen **Agustín Lara** (som aldrig besökt staden) och slutnumret blev den smått tvetydiga andalusiska folkvisan *El Vito*.

En trevlig kväll med en repertoar som säkert var obekant för en del av publiken. Festivalen gör redan nu reklam för sin charmiga sommarupplaga i Karislojo 20–24.7 under namnet Björken och stjärnan.

JAN GRANBERG